

Csenger Tibor: Csodálatos lett a zselízi magyar óvoda és bölcsőde új épülete, de még nem dőlhetünk hátra!

Rendkívül nagy öröm mindannyiunk számára, hogy elkészült az új zselízi bölcsőde- és óvodakomplexum. Ahhoz viszont, hogy idáig eljussunk, hosszú út vezetett.

Évek óta komoly energiákat emésztett fel az óvodánk állagának rendezése mind az igazgatóság, mind pedig a városvezetés és a szülők részéről. Hála Istennek, az elhivatott hozzáállásnak köszönhetően mindig sikerült ideiglenes áthidaló megoldásokat találni a halmozódó problémákra. Ugyanakkor tudvalévő volt, hogy hosszú távon ez tarthatatlan, és stabil megoldásra van szükség. A beruházás mértékét tekintve, illetve a város korábbi pénzügyi kondíciója szempontjából saját erőből ez kilátástalan volt, ezért mindenképpen külső szereplő bevonására volt szükség. Hála Magyarországnak jelenlegi kormányának, mely ahogy az új alaptörvényében is megfogalmazta: Magyarország felelősséget visel a külföldi magyar közösségek iránt. Itt a visel szócskán nagy hangsúly van, mert nem felelősséget érez, nem felelősséget vállal, hanem visel, tehát együtt viseli az egész nemzet gondját, baját és örömét is természetesen. Nos, nyilván számtalan példát lehetne említeni erre, de ez az óvodaátadó számunkra a legékezebb példája annak, hogy az anyaország mennyire a szívén viseli a sorsunkat.

De haladjunk időrendi sorrendben:

2011-ig az épület a nagy múltú, kitűnően működő magyar tannyelvű gimnáziumnak adott otthont. Akkor gazdasági okokból kifolyólag el kellett hagyniuk ezt az épületet.

A zselízi magyar óvoda kálváriája pedig régi problémát jelentett Zselízen. 2014-ben első ízben merült fel, hogy a helyszűkével küzdő magyar óvoda egy része átköltözne ebbe az udvarba és a helyen megosztoznának az alapiskolával, ennek az épületnek is a részbeni igénybevételével (ehhez Nyitra megye is, mint az épület tulajdonosa pozitívan állt hozzá). Akkor mégsem valósult meg.

Két évvel később, 2016-ban körvonalazódott Magyarország Kormányának részéről a Kárpát-medencei óvoda- és bölcsődefejlesztési program, mellyel kapcsolatban az MKP politikusaival rögtön megkezdtek tárgyalásokat, akkor még csak az óvoda helyzetét oldva. Időközben a református egyház is bekapcsolódott a folyamatokba, bölcsődealapítási szándékával egy

másik helyszínen. A döntéshozók javaslatára a két projekt összekapcsolódott a református egyház patronálása alatt.

Innen kezdve felgyorsultak a folyamatok. Pár hónappal később már a zselízi református egyházközösség tulajdonában volt az épület. Ehhez Nyitra megye pozitív hozzáállása és megegyezési hajlandósága is nagy szerepet játszott. Még az ősz folyamán elkészültek a tervek és megkezdődhettek a kivitelezési munkálatok, amelyek eredményét mindannyian tapasztaljuk.

Azt hiszem, hogy nemcsak Zselízhez méltó komplexum jött létre, de valóban igényes, magas színvonalú az épület, melyre mindenki nagyon büszke lehet. Ezzel mindenki megnyugodhat, a zselíziek szívéhez oly közel álló épület ismét a helyi magyarságot szolgálja.

Mindemellett azt sem szabad elfeledni, hogy a beruházás nemcsak kényelmi vagy egyéb igényeket szolgál, hanem valós nemzetstratégiai pont. Tájainkon ugyanis fogyatkozóban van a magyar gyerek. Ezért az oktatási intézményeinknek nem elég jóknak lenniük, hanem nagyon jóknak, hogy a vacilláló szülők ezt látva biztosak legyenek a döntésükben és bátran vállalják azt.

Ugyanakkor nem dőlhetünk hátra, mivel az elképzelt oktatási központunk szerves része a magyar alapiskola is, melynek helyzete továbbra is hasonló megoldásokat és törekvéseket igényel.

Látni kell ugyanis, hogy vannak szülők, akik azért íratják gyermeküket szlovák iskolába vagy óvodába, mert nálunk nem megfelelőek ezek a körülmények. Az óvoda helyzete immáron megoldott, de nem engedhetjük, hogy az innen kikerülő gyerekek ilyen indokokkal más iskolát válasszanak majd. Ezért a mai örömteli pillanatok mellett szeretném kérni mindenkinek a segítségét, hogy ezt a deficitet is megfelelően orvosolni tudjuk.

Elhangzott Zselízen, a 2019. szeptember 8-i átadóünnepségen.